

Dank voor je e-mail.

Allereerst een correctie, de ontpoldering van de Hedwigpolder is ter compensatie van de tweede verdieping van de Westerschelde. Die schade die toen is aangebracht aan de estuariene natuur, moet nog steeds worden gecompenseerd. Die compensatieplicht is bij wet vastgelegd en daar moeten politici zich dus, net als van burgers wordt verlangd, gewoon aan houden. Als ze dat niet willen kunnen ze voorstellen doen om de wet te wijzigen.

Hoe de compensatie geregeld zou worden is afgesproken in de Scheldeverdragen, waar brede politieke overeenstemming over was. In die verdragen staat expliciet dat er o.a. in de Hedwige ontpoldering moest plaatsvinden voor de compensatie van de tweede verdieping. De derde verdieping is in dezelfde verdragen geregeld, die zou naar verwachting zonder natuurschade kunnen plaatsvinden maar alleen als de genoemde ontpoldering uit hetzelfde verdrag zou worden doorgevoerd. Voor alle duidelijkheid: een ruime meerderheid van de politieke partijen heeft in 2005, in Zeeland, haar handtekening onder dit verdrag gezet. Ook het CDA. Verder werd het verdrag in de Tweede Kamer goedgekeurd door een ruime meerderheid, waarna het dus bindend werd. Of je dat nou leuk vindt of niet, dan liggen er dus regels waaraan je je moet houden. Dat geldt ook voor partijen die het niet eens waren met het verdrag.

De Westerschelde is aangewezen als Natura 2000 gebied, wat betekent dat het gebied onder de Natuurbeschermingswet valt. De Natuurbeschermingswet is de Nederlandse implementatie van de Europees geldende Habitatrichtlijn. Aangewezen natuurdoelen in deze gebieden moeten in een gunstige staat van instandhouding worden gebracht. Als, om redenen van groot openbaar belang, er toch ingrepen nodig zijn waarbij de natuurwaarden geschaad worden (zoals baggeren) moet er gelijktijdig compensatie plaatsvinden.

Van belang daarbij is dat getracht wordt te compenseren met een zelfde natuurtype als wat verloren is gegaan. In dit geval heeft verdieping voor aantasting van het natuurdoel Estuarium geleid. Compensatie kan dan dus niet leiden tot een bloemrijk hooiland, gezien dit een totaal ander natuurdoeltype is. De natuurtypes die verloren gaan moeten, zoveel mogelijk op dezelfde locatie, gecompenseerd worden. Dat betekent in dit geval dat de Hedwigepolder moet worden opgeofferd om de estuariene natuur die in 2000 al is aangetast weer te herstellen. Vanwege de weerstand die dat opriep, hebben twee onderzoekscommissies uitgebreid onderzocht of het herstel van de aangetaste natuur ook op een andere manier kon plaatsvinden dan via de ontpoldering van de Hedwige. Het antwoord daarop was nee, omdat in geen van de alternatieven de natuurdoelen van het estuarium afdoende konden worden verbeterd. Zoals u weet is de Westerschelde het belangrijkste estuarium van Noordwest Europa en zijn honderdduizenden trekvogels afhankelijk van het gebied. Als het estuarium steeds verder afkalft, komen veel bedreigde diersoorten in nog grotere problemen. Zij hebben niks aan een polder en kunnen zich daar ook niet aan aanpassen. Vanwege de verplichting om diersoorten voor uitsterven te behoeden, zullen we dus ook hun leefgebieden moeten beschermen.

Aanwijzing van de beschermde gebieden heeft plaatsgevonden vanaf 1998. De Deltawerken en Flevoland waren hiervoor al gerealiseerd, natuurcompensatie zoals bij de verdieping van de Westerschelde was dan ook niet aan de orde.

Wij hopen je hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
Marieke de Groot
Ambtelijk Secretaris
Partij voor de Dieren